

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1 לפני: כב' שופט, משה טוינה
2 נציג ציבור (עובדים) מר דוד פטיטו
3 נציג ציבור (מעסיקים) מר ישראל חולתי
4

התובע: סטניסלב וסיליאב, (ת.ז.-0310058557)
ע"י ב"כ: עו"ד יגאל וסיליאב

-

הנתבעים: 1. מוניות לכיש בע"מ, (ח.פ.-511180226)
2. יעקב שיינדל, (ת.ז.-065548083)
3. יפה שיינדל, (ת.ז.-051499010)
ע"י ב"כ: עו"ד יוסי בן חמו

5

6

פסק דין

7

- 8 1. פסק דין זה עניינו בתביעה שהגיש מר סטניסלב וסיליאב (להלן: "התובע") נגד
9 הנתבעים לתשלום הפרשי שכר, גמול בגין העסקה בשעות נוספות, הפרשי פיצויי
10 פיטורים, הפרשי פנסיה, פדיון חופשה שנתית, הפרשי הודעה מוקדמת ופיצוי
11 בגין פיטורים שלא כדין. כמו כן, עתר התובע להלנת פיצויי פיטורים ושכר עבודה
12 וכן להלנת זכויות פנסיוניות והפרשי הודעה מוקדמת.
13
14 2. הנתבעת 1, מוניות לכיש בע"מ (להלן: "הנתבעת 1") הינה חברה הפועלת בענף
15 ההסעות.
16
17 3. התובע הועסק על ידי הנתבעת 1 כנהג הסעות אוטובוס זעיר בשתי תקופות
18 העסקה נפרדות:
19
20 תקופת ההעסקה הראשונה של התובע בנתבעת 1 התקיימה בין השנים 2000 ל-
21 2003 (להלן: "תקופת ההעסקה הראשונה");

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ותקופה ההעסקה השניה התקיימה מיום 2.1.08¹ ועד ליום 30.4.13 (להלן: "תקופת ההעסקה השניה").
2
3
4 .4. הנתבע 2, מר יעקב שיינדל (להלן: "הנתבע 2") והנתבעת 3, הגב' יפה שיינדל
5 (להלן: "הנתבעת 3") הינם בעלי המניות והדירקטורים של הנתבעת 1.
6

התביעה

- 7
8
9 .5. במסגרת כתב התביעה טען התובע כי הוא הועסק על ידי הנתבעים למעלה מ-
10 300 שעות עבודה בחודש בשכר חודשי קבוע הנמוך משכר המינימום הקבוע
11 בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987 (להלן: "חוק שכר מינימום"). לטענתו,
12 הוא הועסק בימים ראשון עד חמישי בין השעות 6:00 ועד 19:30 ובימי שישי וחג
13 בין השעות 6:00 עד 14:30, ונדרש בנוסף במקרים בודדים לעבוד במוצאי
14 שבת/חג. עוד נטען, כי התובע נדרש לעמוד לרשות הנתבעת 1 בכל עת ועת
15 במסגרת שעות העבודה וגם כאשר נדרש להמתנות בין משימותיו היה זמין
16 לרשות הנתבעת 1². על רקע זה, ביקש התובע לחייב את הנתבעים בתשלום סך
17 ₪ 184,797.05 בגין הפרשי שכר עבודה וגמול בגין העסקה בשעות נוספות.
18
19 לטענת התובע, ביום 18.3.13 חש ברע ונאלץ להיעדר בשל מצב בריאות עד ליום
20 25.3.13 (כולל); התובע טען כי הנתבע 2 דרש ממנו לעבוד בתקופת המחלה ואיים
21 בפיטוריו, ככל שלא יתייצב לעבודה בתקופת המחלה³. התובע הוסיף כי על רקע
22 זה שלח לנתבעת 1 ביום 19.3.13, מכתב ובו פירט את טענותיו על הפרת זכויותיו
23 הסוציאליות על ידי הנתבעת 1 ועל רצונו להמשיך לעבוד⁴.
24
25 התובע טען כי מכתבו מיום 19.3.13 נמסר לנתבעת 1 ביום 28.3.13 ועל רקע זה,
26 בחרו הנתבעים ביום 2.4.13 לכתוב לו מכתב פיטורים, אשר נמסר לו בפועל ביום

¹ ראו סעיף 11 לכתב ההגנה מטעם הנתבעת 1 וכן עדות הנתבע 2 בפרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 42 שי' 25 ושי' 27-28.

² ראו סעיף 8 לכתב התביעה וכן סעיפים 10 ו-20 לתצהיר עדותו הראשית של התובע.

³ ראו סעיף 16 לתצהיר עדותו הראשית של התובע.

⁴ המכתב צורף כנספח "ד" לכתב התביעה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 11-13-17727

09 מרץ 2017

1 9.4.13⁵ וזאת מבלי שהוזמן לשימוע ומבלי שהועמדה לרשותו זכות הטיעון נגד
 2 הפיטורים. על רקע זה, טוען התובע, כי יש לחייב את הנתבעים לשלם לו פיצוי
 3 בסך 120,480 ₪ בגין פיטורים שלא כדין (24 משכורות) והפרשי הודעה מוקדמת
 4 על סך 1,664,64 ₪.
 5
 6 כמו כן, התובע עתר לחייב את הנתבעת בתשלום סך של 1,956.16 ₪ בגין הפרשי
 7 פיצויי פיטורים וסך של 1,243 ₪ בגין הפרשי פנסיה אשר נובעים מהכללת רכיב
 8 ה"בנוס" אשר היה קבוע בתלושי השכר והוחלף בחודשים האחרונים לרכיב
 9 שהוגדר כ"שעות נוספות".
 10
 11 בנוסף, ביקש התובע לחייב את הנתבעים בתשלום הפרשי פדיון חופשה בסך
 12 4,467 ₪. לטענתו, הנתבעים לא הקפידו על ניהול פנקס חופשה ופדו עבורו ימי
 13 חופשה מבלי שיצא להנות מהם.
 14
 15 התובע הוסיף וטען כי במשך כל תקופת העסקתו בנתבעת 1 לא נמסרה לו הודעה
 16 המפרטת את תנאי העסקתו וכי הדבר נעשה בכוונה ובמטרה לגרום לנזק ראייתי
 17 כחלק מהסתרת מידע שיטתי, המתבטא, בין היתר, בהעדר ניהול תקין של
 18 תלושי השכר ואי הקפדה על רישום ותיעוד⁶. על רקע זה התובע עתר לתשלום
 19 פיצוי ע"ס 15,000 ₪ בגין אי מסירת הודעה לעובד⁷ ופיצוי בסך 320,000 ₪ בגין
 20 ניהול לא תקין של תלושי השכר (5,000 ש"ח X 64 תלושים)⁸.
 21
 22 התובע הוסיף וטען כי הנתבעים 2 ו- 3 עשו שימוש לרעה במסך ההתאגדות ועל
 23 כן, יש להרים מסך. לטענתו, בשלילת השכר ובפגיעה המתמשכת בזכויותיו
 24 הסוציאליות בחוסר תום לב, יש כדי להצדיק את הרמת המסך. עוד נטען, כי
 25 מדובר בחברה משפחתית פרטית אשר אינה מחזיקה בנכסים שיש בשווים כדי
 26 להבטיח את פירעונם המלא של זכויות הסוציאליות של התובע.

⁵ ראו סעיפים 16 ו- 17 לתצהיר עדותו הראשית של התובע.

⁶ ראו סעיף 19 לתצהיר עדותו הראשית של התובע.

⁷ ראו סעיף 21 (8) לסיכומי התובע.

⁸ ראו סעיף 17 לסיכומי התובע.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1

2

תשובת הנתבעים

3

4 6. לטענת הנתבעים, הנתבעת 1 היתה מעסיקתו של התובע, נושאת באחריות כלפי

5 התובע בגין כל זכות והינה חברה מבוססת ואיתנה מבחינה כלכלית. צירופם של

6 הנתבעים 2 ו-3 לתביעה באופן אישי נעשה בניסיון להפעיל עליהם לחץ, היות

7 ולא קיימת כל יריבות משפטית בין התובע לבין הנתבעים 2 ו-3. לאור האמור,

8 מבקשים הנתבעים לדחות את התביעה כנגד הנתבעים 2 ו-3 על הסף.

9

10 באשר למתכונת ההעסקה, הנתבעים טענו כי התובע עבד במתכונת שעות קבועה

11 ומפוצלת, אשר כללה בתוכה הפסקת פיצול למשך 5 שעות מדי יום, בהם התובע

12 היה חופשי ועשה כרצונו. לטענתם, שעות עבודת התובע היו שעה וחצי בבקר

13 (בד"כ מהשעה 6:30 עד 8:00) ולאחר פיצול של כ-5 שעות, עבודה של כשש שעות

14 בערב (בד"כ משעה 13:30 עד 19:20) ובסה"כ כ-7.5 שעות ביום⁹.

15

16 במקרים בודדים, כאשר היו נסיעות לבצע בשעות הפיצול, הנתבעת 1 הציעה

17 לתובע לעבוד גם בשעות הפיצול אך התובע היה רשאי לסרב לקבל עבודות אלו.

18 עבור ביצוע הסעות בזמן הפסקת הפיצול, שולם לתובע בONUS קבוע של כ-10%

19 משכר עבודתו¹⁰.

20 בנסיבות אלה, טענו הנתבעים כי שכרו החודשי של התובע שיקף נאמנה את

21 שעות עבודתו בפועל וכי לא קיימים הפרשי שכר לתשלום.

22

23 לעניין סיום יחסי העבודה, הנתבעים טענו כי ביום 17.3.13 בסמוך לשעה 17:00,

24 הגיע התובע למקום העבודה, הניח את מפתחות הרכב והודיע כי הוא מתפטר

25 וכי אין בכוונתו לחזור למקום העבודה; באותו היום, בשעה 18:00 לערך, התובע

26 חזר למקום העבודה וביקש לחזור לעבוד. במעמד זה, הושבו לתובע מפתחות

27 הרכב עליו היה מופקד. למחרת, ביום 18.3.13 בשעה 8:00, התובע הגיע למקום

28 העבודה והניח שוב את מפתחות הרכב במשרד, תוך שטען כי הוא לא חש בטוב

⁹ ראו סעיף 14 לכתב ההגנה מטעם הנתבעת 1.

¹⁰ ראו סעיפים 50 ו-51 לכתב ההגנה מטעם הנתבעת 1.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1 ולא יכול לעבוד. התובע לא הציג אישור מחלה ביום 18.3.13 ומאוחר יותר הביא
 2 אישור מחלה רטרואקטיבי אשר הונפק ביום 19.3.13.
 3
 4 הנתבעים הוסיפו כי במהלך תקופת המחלה, ביום 19.3.13, שלח התובע מכתב
 5 דרישה לקבלת זכויות סוציאליות שונות. לאחר שהתובע שב מחופשת המחלה,
 6 ביום 28.3.13, נערכה בין התובע לבין הנתבע 2 שיחה וזאת לאחר שנהלו בין
 7 הצדדים שיחות רבות במהלך התקופה שקדמה לחופשת המחלה ואף שיחות עם
 8 בא כוחו (שהינו גם בנו) בזמן חופשת המחלה לאור ההידרדרות המשמעותית
 9 בהתנהגות התובע כלפי לקוחות הנתבעת 1. במהלך השיחה כינה התובע את
 10 רואה החשבון של הנתבעת 1 "דביל ו"אידיוט" ואת הנתבע 2 "גנב". נוכח
 11 העובדה כי התובע כינה את הנתבע 2 "גנב" ועל רקע התנהלותו בתקופה שקדמה
 12 לימי המחלה, הנתבע 2 הודיע לו על פיטוריו במהלך השיחה (ביום 28.3.13)
 13 ומכתב פיטורים נמסר לתובע כבר ביום 2.4.13. התובע סירב לאשר בחתימתו
 14 את דבר קבלת המכתב. בנסיבות אלה, הנתבעת טוענת כי הפיטורים נעשו כדין
 15 וכי יש לדחות את התביעה לפיצוי בגין פיטורים שלא כדין והפרשי הודעה
 16 מוקדמת.
 17
 18 הנתבעת הוסיפה וטענה כי יש לדחות את טענות התובע לעניין הפרשי פנסיה
 19 והפרשי פיצויי פיטורים. לטענתה, התובע לא היה זכאי להפרשות מרכיב
 20 ה"בונוס" מאחר וזה היווה תגמול בגין שעות נוספות גלובליות וכי החל מחודש
 21 12/2012 אף נרשם במפורש בתלוש כתגמול בגין שעות נוספות גלובליות.
 22
 23 באשר לרכיב פדיון חופשה שנתית- התובע קיבל תשלום מלא בגין כל ימי
 24 החופשה השנתית שהצטברו לזכותו בתקופה שלא התיישנה ואף מעבר למגיע לו
 25 על פי חוק. הנתבעים מוסיפים וטוענים כי מששולמו לתובע ימי חופשה ביתר
 26 (בסך 4,986 ₪) יש לקזז סכום זה מכל סכום שייפסק לזכות התובע, במידה
 27 ויפסק.
 28
 29 עוד טוענים הנתבעים כי יש לדחות את טענות התובע לזכאות לפיצוי בגין אי
 30 מסירה הודעה על תנאי ההעסקה ועריכת תלושי שכר שלא כדין וזאת, מאחר

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1 ומדובר ברכיבים שלא כומתו ולא נתבעו בכתב התביעה והינם בגדר הרחבת
2 חזית אסורה.
3 לעניין ההודעה על תנאי ההעסקה, הוסיפו וטענו הנתבעים כי עובר לקבלת
4 התובע לעבודה בתקופת ההעסקה השנייה, לא הייתה קבועה כל סנקציה כספית
5 ולתובע הובהרו בעל פה כל תנאי העבודה אשר היו ידועים לו עוד מתקופת
6 העסקתו הקודמת.
7 לעניין תלושי השכר, טענו הנתבעים, כי התובע קיבל את מלוא תלושי השכר
8 במועדם וכדין וכי התלושים שיקפו נאמנה את השכר והזכויות הסוציאליות
9 המגיעות לתובע וכפי שסוכמו בתחילת ההעסקה.

דיון והכרעה

- 11
12
13 **א. מסגרת שעות העבודה של התובע ושאלת זכאותו להפרשי שכר**
14 **ותשלום שעות נוספות**
15
16 7. בהתאם לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 (להלן: "חוק שעות עבודה
17 ומנוחה") "שעות עבודה" פירושו- "הזמן שבו עומד העובד לרשות העבודה,
18 לרבות הפסקות קצרות ומוסקמות הניתנות לעובד להחלפת כוח ואוויר, חוץ
19 מהפסקות לפי סעיף 20".
20
21 8. עובד התובע שכר עבודה אינו חייב להוכיח את כימות השעות הנוספות להן הוא
22 טוען באופן מדויק ודי בהוכחת "מתכונת העבודה בכללותה"¹¹.
23
24 על התובע הוטל הנטל הראשוני להוכיח את "שעות העבודה" כהגדרתן בחוק
25 שעות עבודה ומנוחה. עם זאת, סעיף 26 ב לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958
26 (להלן: "חוק הגנת השכר") קובע כי אם המעסיק לא ניהל רישומי נוכחות
27 כנדרש בחוק ובתקנות, נטל ההוכחה מועבר אל המעסיק עד מכסת השעות

¹¹ ראו ע"ע 1113/02 יוהאנה טודורנג'אן נ' מעיין משה (פורסם בנבו) פד"ע ל"ט, 409; ע"ע 1511/02 לאראטו נ' עזבון המנוח ויקטוריה בנימין ז"ל (ניתן ביום 24.3.05) (פורסם בנבו).

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 שנקבעה בו (15 שעות נוספות לשבוע ולא יותר מ- 60 שעות לחודש). בכך, נקבעה
2 חזקה הניתנת לסתירה לפיה העובד עבד את אותן שעות נוספות.
3
- 4 9. מהעדויות ומהראיות שהובאו לפנינו שוכנענו כי התובע עבד במתכונת של שעות
5 קבועות ומפוצלות; התובע ביצע הסעות בקווים קבועים בימים ראשון עד חמישי
6 במשך כשעה וחצי עד שעתיים בבוקר ולאחר פיצול של מספר שעות, התובע ביצע
7 הסעות בקווים קבועים בצהריים/ ערב במשך כ- 6 שעות. ביום שישי התובע נהג
8 בקווים קבועים כשעה וחצי עד שעתיים בבקר ולאחר פיצול של מספר שעות,
9 התובע עבד כשעתיים בצהריים.
10
- 11 עוד שוכנענו כי לעיתים בזמן שעות ההפסקה- בשעות הפיצול, נדרש התובע לבצע
12 "נסיעות מזדמנות", להביא את הרכבים למוסך, לבצע לרכבים ביקורות
13 חודשיות; מדובר במשימות לא קבועות ובחלקן חד פעמיות. להלן נפרט את
14 הנימוקים למסקנתנו זו.
15
- 16 10. עיון ביומני העבודה אשר הוגשו על ידי הנתבעת¹² כמו גם בריכוז שעות הנוכחות
17 בהתאם לאותם יומנים¹³ מלמד כי דפוס עבודתו של התובע היה ככלל זהה והוא
18 כלל, ביצוע קווי הסעה קבועים בשעות הבוקר, הפסקת פיצול וביצוע קווי הסעה
19 בשעות הצהריים עד שעות הערב.
20
- 21 בהתייחס לטענת התובע כי דו"ח ריכוז שעות הנוכחות (נספח ג' לתצהיר הנתבע
22 (2) אינו אותנטי היות ונכתב כולו באותה העט, נציין, כי אכן מקובל עלינו כי
23 הדו"ח נכתב לצורך ההליך דן ובדיעבד; ואולם, הדו"ח האמור מרכז את שעות
24 הנוכחות כפי שעלו מיומני העבודה אותם מצאנו אמין ומשקפים את
25 המציאות בזמן אמת. נבהיר, כי גם הנתבעים הודו בעדותם כי מדובר בדו"ח
26 שנכתב לצורך ההליך דן¹⁴.
27

¹² היומנים צורפו כנספח ד' לתצהיר מר שניידל יעקב.

¹³ ריכוז השעות צורף כנספח ג' לתצהיר מר שניידל יעקב.

¹⁴ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 35 ש' 1-2.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1 באשר ליומני העבודה, התרשמנו כי מדובר ביומנים אשר נערכו בזמן אמת¹⁵ ועל
 2 מנת לתעד באופן מדויק את הנסיעות אשר ביצע כל אחד מהנהגים. אמנם, יומני
 3 העבודה לא נועדו לצורך רישום שעות נוכחות של התובע בעבודה אלא לצורך
 4 מעקב אחר ביצוע הנסיעות לצורך קבלת תשלום ממזמין הנסיעה¹⁶; ואולם,
 5 **מקובלת עלינו טענת הנתבעים שלפיה היומנים משקפים את מתכונת העבודה**
 6 **ואת שעות העבודה בפועל.**

7
 8 נבהיר, כי גם אם היו טעויות ביומני העבודה ונסיעות מסוימות לא תועדו בהן
 9 כפי שמפרט התובע בסיכומיו, שוכנענו כי יומני העבודה משקפים נאמנה את
 10 מתכונת העבודה, שהרי, בהתאם לאותם הרישומים שילם מזמין הנסיעה את
 11 התשלום לנתבעת¹⁷. העדר רישום של נסיעה כזו או אחרת ביומן אין בו,
 12 כשלעצמו, כדי לסתור את התמונה הברורה של עבודה מפוצלת העולה מיומני
 13 העבודה.

14
 15 נוסף, כי בהתאם ליומני העבודה ולדו"ח הנוכחות שנערך בדיעבד על פיהם¹⁸
 16 אכן עולה כי התובע ביצע עבודה גם בשעות הפיצול אך לא באופן קבוע; העובדה
 17 כי יומני העבודה מתעדים גם נסיעות ב"זמן הפיצול" מחזקת את המסקנה כי
 18 מדובר בדו"חות אמיתיים המשקפים את שעות עבודת התובע בפועל.

19
 20 חיזוק נוסף לכך שיש לראות ביומנים כמשקפים את שעות העבודה בפועל, ניתן
 21 למצוא בכך שהרישומים בהם עולים בקנה אחד עם רישום השעות שערך התובע
 22 בעצמו בחודש אפריל 2013¹⁹. לעניין זה נציין, כי אין בידינו לקבל את גרסת
 23 התובע שלפיה חודש אפריל 2013 בו ביצע את הרישום אינו משקף נכונה את
 24 שעות העבודה שלו במהלך כל תקופת העבודה וכי בחודש זה, המעסיק באופן
 25 חריג ועל רקע המחלוקות ביניהם לא דרש ממנו לעבוד גם בשעות הפיצול. טענה

¹⁵ לעניין זה ראו גם עדותה של המומחית מטעם התובע, הגב' קרן רוה (להלן: "המומחית") אשר העידה כי היא לא מצאה סימנים מיוחדים לכך שהיומנים נכתבו באותו מועד (פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 8 ש' 17-23) וכן עדות התובע אשר אישר כי מדובר ביומנים שנוהלו בזמן אמת (פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 20 ש' 15-16).

¹⁶ ראו עדות הנתבע 2 - פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 43, ש' 26-27.

¹⁷ ראו עדות הנתבע 2 - פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 43, ש' 16-17.

¹⁸ נספחים ג' ו, ד' לתצהיר הנתבע 2.

¹⁹ ראו נספח "א" לתצהיר הנתבע 2.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1 זו עלתה רק לאחר שהתובע נדרש להציג את דו"ח הנוכחות לחודש אפריל 2013
 2 שהוא ערך בעצמו. עוד נציין, כי התובע בתביעתו עתר לתשלום שכר עבור כל
 3 שעות המסגרת (6:00-17:30) גם ביחס לחודש זה.
 4
 5 11. זאת ועוד, מהעדויות אשר הובאו לפנינו שוכנענו כי עיקר עבודת התובע היה
 6 בביצוע הסעות בקווים קבועים וכי זהו גם עיקר עיסוקה של הנתבעת.
 7
 8 לעניין זה העיד התובע בעצמו:
 9

10 **ש". אתה עבדת אצל הנתבעת 5 שנים, אתה מסכים אתי**
 11 **שהנתבעת עובדת 90% עם הסעות קבועות של עובדים**
 12 **ממקום אחד למקום אחר, ילד מבית אפשטיין בזמן**
 13 **קבועים.**
 14 **ת. חייבים שיהיה קבוע, אבל במחירים של הקו, כל שנה יש**
 15 **לו כמו מכרז ובזמן שחברה אחרת נותנת פחות מחיר נפל**
 16 **הקו מהמשרד.**
 17 **ש. אז הייתה פחות עבודה.**
 18 **ת. הקו הזה אין לוקחים קו אחר.**
 19 **ש. אז זה קו קבוע במכרז.**
 20 **ת. קבוע לשנה. היו נסיעות גם שיצאתי בשעה 05:00²⁰**
 21 **(ההדגשות הוספו- מ.ט.).**
 22

23 טענת התובע שלפיה רק 60%-70% מעיסוקה של הנתבעת היה בהסעות בקווים
 24 קבועים²¹ לא הוכחה. לעניין זה נדגיש, כי גם העדים מטעם התובע אשר העידו
 25 כי התובע היה נהג ההסעה שלהם, מר גבריאלי פרץ, הגב' ורה ברייב והגב'
 26 יקטרינה איסחקוב, הינם עובדים שנסעו בקווי הסעה קבועים ובשעות קבועות.
 27

²⁰ ראו פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 20 שי 22-29.

²¹ ראו פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 15 שי 28.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

12. מהעדויות שנשמעו לפנינו עלה באופן ברור כי בזמן שבו לא היו לתובע נסיעות קבועות הוא היה רשאי לחזור לביתו ולטפל בענייניו האישיים.
- בעניין זה, מקובלת עלינו עדותו העקבית של הנתבע 2 אשר העיד כי התובע לא נדרש לעמוד לרשות העבודה במהלך כל שעות הפיצול²² וכי בשעות אלה, התובע היה רשאי לעשות כרצונו²³; הגם, שכאמור לעיל, מקובל עלינו כי התובע ביצע עבודה גם בזמן שעות הפיצול ואולם, לא באופן קבוע²⁴.
- שוכנענו, כי הצדדים הסכימו שבתובע ישולם שכר חודשי קבוע בגין שעות העבודה בקווים הקבועים וסכום נוסף בשיעור של כ- 10% משכרו עבור "עבודה בפיצול" וכגמול עבור ביצוע עבודה בזמן שעות הפיצול. כל זאת, שעה שהתובע לא היה חייב להעמיד עצמו לרשות העבודה במהלך כל שעות הפיצול ועבודה בשעות הפיצול בוצעה לאחר שהתובע נמצא זמין לעבודה והסכים לה²⁵.
- גם הנתבעת 3 העידה כי במהלך שעות הפיצול התובע היה חופשי לעשות כרצונו ולא היה צריך לבקש אישור לצורך עריכת קניות אישיות במהלך ההפסקה²⁶.

הנתבעת 3 העידה והבהירה בעניין זה:

- ש. את כותבת בסעיף 53 לתצהירך "בדר"כ הוא סירב..." הוא סירב לך פעם?
- ת. כן. כשנכנסה חבילה הייתי מתקשרת לסלווה ושואלת אם הוא פנוי, אם הוא בקניות אני לא אגייד לו תעזוב את העגלה ובוא אלי, יש נהגים אחרים.
- ש. "בוצע בזמן הפסקה"

²² ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 33, ש' 26.

²³ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 33, ש' 9 וש' 12 וכן עמ' 35, ש' 5.

²⁴ ראו יומני העבודה- נספח ד' לתצהיר הנתבע 2 וכן דו"ח הריכוז- נספח "ג".

²⁵ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 33, ש' 12-24 וכן עמ' 37 ש' 10-11.

²⁶ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 51, ש' 26-29.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ת. נכון בשביל זה שאלתי אם הוא מוכן לעשות את זה, לא
 2 כופה עליי²⁷.
- 3
- 4 נוסף, כי הנתבעת 3 אף הבהירה בעדותה כי הנתבעת נעזרה גם בשירותם של
 5 קבלני משנה- בעלי מוניות²⁸.
- 6
- 7 13. באשר לטענת התובע כי נדרש לקחת את הרכבים לטיפול במוסכים, התרשמנו
 8 כי שהיית הרכב במוסך אירעה לעיתים רחוקות בלבד ולא שיקפה את מתכונת
 9 העבודה הקבועה של התובע. נוסף, כי ספק אם הנהג נדרש להיות צמוד לרכב
 10 בעת ביצוע התיקון.
- 11
- 12 לעניין זה, העיד הנתבע 2 באופן ברור ומהימן:
- 13
- 14 "ש. האם התובע העביר את הרכבים למוסכים?
 15 ת. כן.
 16 ש. ונדרש ללוות את הטיפול שם
 17 ת. לא.
 18 ש. הוא היה משאיר את הרכב שם ויוצא?
 19 ת. פעם ב-20,000 ק"מ היינו מתאמים עם מוסך שלמה בקריית גת
 20 והוא יכל להשאיר את האוטו שם וללכת הביתה ולבוא ולקחת
 21 את האוטו אחרי הטיפול או מתי שהוא מתחיל את העבודה.
 22 להגיע מהמוסך לבית זה ברגל בערך 10 דקות באוטו זה שתי
 23 דקות.
- 24 ש. תאשר כי הרכב היה מטופל ברמלה?
 25 ת. הוא טופל פעם אחת ברמלה, כשנסע במסגרת העבודה למוסך
 26 רמלה, לא זוכר איך קוראים לו, שהוא נסע בערך שעתיים לפני
 27 הזמן, טיפלו והוא חזר להמשך העבודה. לא זוכר מה הוא עשה
 28 שם, סטארטר או אלטרנטור.

²⁷ ראו עדות הנתבעת 3- פרטוקול מיום 10.3.15, עמ' 50, ש' 17-21.
²⁸ ראו עדות הנתבעת 3- פרטוקול מיום 10.3.15, עמ' 48, ש' 11.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ש. היו תיקונים גם בעפולה ובלוד?
- 2 ת. לא. בעפולה הוא קיבל בשעה 14:00 קריאה להיות שם בשעה
- 3 17:00 להחזר "א.ע. ספירים" האוטו נתקע שם, אני יצאתי עם
- 4 אוטו אחר, הבאתי אותו ואת הנוסעים חזרה לקריית גת, אבל זה
- 5 הוא יצא בשעה 14:00
- 6 ש. אבל אמרת שהרכב נתקע כשהוא הסיע אותם
- 7 ת. הוא נסע להביא אותם²⁹ (ההדגשה הוספה- מ.ט.).
- 8
- 9 עדותו של הנתבע 2 כי הטיפול במוסכים אינו יומי אלא נדרש רק אחת
- 10 לתקופה וכי במהלך הטיפול התובע לא נדרש לשהות במוסך מתיישבת עם
- 11 ההיגיון והינה סבירה בנסיבות העניין.
- 12
- 13 14. אין בידינו לקבל גם את טענת התובע שלפיה נדרש לשטוף את הרכבים ולמלא
- 14 דלק במהלך שעות הפיצול.
- 15
- 16 לעניין מילוי הדלק, הרי שמדובר בפעולה של מספר דקות המבוצעת אשר יכולה
- 17 להתבצע בדרך לאיסוף הנוסעים או בעת חזרה מביצוע הסעה.
- 18
- 19 לעניין רחצת הרכבים, מקובלת עלינו גרסת הנתבע 2 שלפיה התובע היה שוטף
- 20 את הרכבים בזמן המתנה בין נסיעות³⁰ וכי מקום וזמן שטיפת הרכב היה נתון
- 21 לשיקול דעתו של התובע³¹.
- 22
- 23 15. באשר לטענה התובע כי הוא נדרש להגיע אל קצין הבטיחות בשעות ההפסקה
- 24 שלו נציין כי מקובלת עלינו גרסת הנתבעים שלפיה מדובר בנסיעה לה נדרש
- 25 התובע אחת לחודש בלבד, לחצי שעה לכל היותר³² וכי היה באפשרותו לתאם

²⁹ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 39, שי 17- עמ' 40 שי 1.

³⁰ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 40 שי 10-3 וכן שי 22-24.

³¹ ראו עדות הנתבעת 3- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 46, שי 20-22.

³² ראו עדות קצין הבטיחות, מר איזידור גולדשטיין (להלן: "קצין הבטיחות"), פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 10, שי 24-30.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 את המועד הנוח לו עם קצין הבטיחות, כך שהתובע יכל לבצע את הפגישה בזמן
2 הפסקה בין קווים קבועים ולא נדרש לבצעה בזמן ההפסקה שלו³³.
- 3
- 4 16. נוסף ונציין כי ההסעות אשר ביצע התובע עבור מר מאיר אלקובי אשר העיד
5 מטעמו, תועדו ביומני העבודה³⁴. מדובר בנסיעות אשר בוצעו פעמים ספורות
6 בחודש בלבד ואין בנסיעות אלה כדי להעיד על מתכונת עבודה ללא שעות פיצול
7 והפסקה. כעולה מיומני העבודה, אכן היו מקרים בהם התובע עבד גם בשעות
8 הפיצול ואלה תועדו, כאמור, ביומני העבודה.
- 9
- 10 17. עוד נוסף כי "העבודות של המשפחה"³⁵ אותן טוען התובע כי ביצע במהלך
11 הפסקת הפיצול- קניית קפה, הליכה לדואר, הפקדת כסף בחשבון האישי של
12 הנתבע³⁶ וכיוצ"ב, אינן עבודות קבועות הנדרשות בעסקה של הנתבעת
13 המספקת שירותי הסעות ומהות המשימות הנטענות מלמדת כי אין המדובר
14 בחלק ממתכונת העבודה של התובע אלא לכל היותר בעזרה חברית לאור
15 היחסים הקרובים אשר התנהלו בין הצדדים; וכי התובע לא נדרש לבצע את
16 המשימות האמורות במסגרת מתכונת עבודתו הקבועה.
- 17
- 18 כאשר נחקר התובע בעניין זה, התובע העיד:
- 19
- 20 "ש. באיזה שעות הלכת לבנק?
21 ת. אין שעות קבועות. אחרי 08:00 הייתי עושה סידורים פרטיים
22 עבור הנתבעים והמשפחה.
23 ש. עשית את זה כי היית חבר?
24 ת. עשיתי את זה כי הייתי נהג.
25 ש. מה היה הקשר שלך ליעקב, קרוב, רחוק, חבר?
26 ת. הוא בעל הבית שלי ואני נהג שלו.

³³ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 43, ש' 33 וכן עמ' 44, ש' 1-5 וכן עדות קצין הבטיחות, פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 11, ש' 1-4.

³⁴ ראו נספח ד' לתצהיר הנתבע 2- יומנים בשנים 2008-2009.

³⁵ ראו פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 20 ש' 16.

³⁶ ראו עדות התובע- פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 18, ש' 33.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ש. רק בעל הבית?
- 2 ת. נכון.
- 3 ש. לא באתי במיוחד לאכול, אלא זה תמיד היה קשור לעבודה, אם
- 4 למשל באתי ושטפתי את הרכב, לפעמים פעם או שתיים הוא היה
- 5 חבר שלי. בזמן שעבדנו על שלוש מכוניות, אני הייתי צריך לטפל
- 6 בשלושת המכוניות: דלק, תיקונים, לנסוע למוסך. האוטו היה
- 7 בטיפול גם ברמלה, גם בעפולה ובגלל זה ההסעות שקיבלתי לא
- 8 היו קבועות...³⁷.
- 9
- 10 בעניין היחסים הקרובים ששררו בין הצדדים העיד הנתבע 2:
- 11
- 12 "...התובע השתמש ברכב שלי גם למטרותיו הפרטיות, אם זה
- 13 לקניות, להסיע את החברה שלו, אשתו, אם זה להסיע את אחותו,
- 14 אם זה להסיע את הבן של הבן, שזה העורך דין שלו. וזה לא הורד
- 15 משכרו, זה נתתי לו מטוב ליבי. היות וראיתי בו כמו בן משפחה"³⁸
- 16 (ההדגשה הוספה- מ.ט.).
- 17
- 18 ניסיונו של התובע להסתיר בעדותו את אופי היחסים ששררו בין הצדדים, יש
- 19 בה כדי לפגוע במהימנות עדותו בעניין זה.
- 20
- 21 18. נוסף ונציין, כי הפניית התובע לאירועים ספציפיים יוצאי דופן כמו למשל
- 22 הסעתה של אחות קופת החולים לביתו של הנתבע 2 לצורך טיפול באמו
- 23 הקשישה או הסעת הנתבעת 3 לבית הדין הרבני לדיון אישי (בעניין גירושין), יש
- 24 בה כדי ללמד כי לא מדובר בחלק ממתכונת העבודה הקבועה של התובע אלא
- 25 בעזרה שנתן במקרים ספציפיים לנתבעים.
- 26

³⁷ ראו פרוטוקול מיום 2.9.14, עדות התובע, עמ' 19 ש' 5-17.

³⁸ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 34, ש' 4-7.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 לעניין זה, מקובלת עלינו טענת הנתבע 2 שלפיה התובע היה "בן בית" אצל³⁹ וכי
 2 התובע גם נהג להגיע הרבה לביתו על מנת לשוחח עם העובדת הזרה שטיפלה
 3 באמו הקשישה⁴⁰.
 4
 5 כמו כן, עדותה של הנתבעת 3 שאישרה כי **פעם אחת** התובע הסיע את אחות
 6 קופת החולים לביתם הייתה אמינה ומקובלת עלינו. לעניין זה, הנתבעת 3
 7 הסבירה כי הרכב שלה היה אצל התובע לצורך סידורים אישיים שלו וכשביקשה
 8 לקבל את הרכב בחזרה על מנת להסיע את אחות קופת החולים לביתם לצורך
 9 טיפול באמו של הנתבע 2, התובע הציע שהוא יסיע את האחות וכך היה. הנתבעת
 10 3 אף העידה כי הנתבע 2 לא ידע מהדבר היות ומדובר היה ברכב שלה⁴¹.
 11
 12 19. בשולי הדברים נציין כי עדותו של מר שמואלוב מטעם התובע אינה רלוונטית
 13 לתקופת עבודתו של התובע בנתבעת, היות ומר שמואלוב סיים את עבודתו
 14 בנתבעת בשנת 2000 ואילו תקופת עבודת התובע נשוא התביעה החלה בשנת
 15 2008.
 16
 17 20. המסקנה העולה מהאמור לעיל הינה, כי בדרך כלל הייתה הפסקה של מספר
 18 שעות מסיום קווי הבוקר עד לקווי הצהריים. באותו זמן, התובע היה זמין
 19 לקריאה לנסיעה מזדמנת, דבר שאירע לעיתים ולא באופן קבוע ואולם, התובע
 20 היה חופשי לעצמו באותו פרק זמן ויכל לחזור לביתו, לעשות קניות וכיוצ"ב.
 21 התובע היה זמין בטלפון בזמן הפסקת הפיצול, אך אם הוא לא יכל לעשות
 22 עבודה מזדמנת שכרו לא הופחת.
 23
 24 21. בהתאם להלכה הפסוקה, יש לראות בצורת העסקה המגדירה שעות מסגרת של
 25 נהגים בקווי אוטובוס, כאשר הנהגים רשאים ופנויים לעשות בהפסקות הניתנות

³⁹ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 41, ש' 16.

⁴⁰ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 41, ש' 4-7.

⁴¹ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 48, ש' 1-5.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 להם במסגרת יום העבודה כרצונם; כהעסקה בשעות מסגרת שאין לשלם עבורן
2 שעות נוספות.⁴²
- 3
- 4 22. דברים אלה יפים למקרה של התובע, אשר באותן שעות היו "חופשי לעשות
5 לעצמו" ולכן אין לראות בהן "שעות עבודה" כהגדרתן בחוק שעות עבודה
6 ומנוחה. בהתאם, אין לחייב את הנתבעת בתשלום שכר עבודה וגמול שעות
7 נוספות על שעות הפיצול. זאת ועוד, משמצאנו כי העבודה בשעות הפיצול הייתה
8 במקרים ספורים, נסתרת החזקה הקבועה בחוק הגנת השכר על העסקה בשעות
9 נוספות בהיקף של עד 60 שעות נוספות בחודש. נוסף עוד, כי גם אם היה מקום
10 להכיר בתביעת התובע לתשלום גמול בגין העסקה בשעות נוספות ביחס למקצת
11 שעות הפיצול – הרי שיש לנכות מהגמול האמור את התוספת ששולמה לתובע
12 כגמול על העסקה בשעות נוספות. לסיומו של פרק זה, התביעה להפרשי שכר
13 ולגמול בגין העסקה בשעות נוספות נדחית.
- 14
- 15 **ב. נסיבות סיום העבודה ושאלת זמאותו של התובע לתשלום פיצוי בגין**
16 **פיטורים שלא כדין והפרשי הודעה מוקדמת**
- 17
- 18 23. נקדים אחרית לראשית ונציין, כי לא מצאנו כי הנסיבות שנפרשו לפנינו
19 מצדיקות פסיקת פיצויים בגין פיטורים שלא כדין.
- 20
- 21 24. מחומר הראיות שהובא לפנינו, שוכנענו כי לא נערך למערער שימוע "כהלכתו"
22 לפני שהתקבלה ההחלטה על פיטוריו. לא הוכח כי התובע הוזמן לשיחת
23 "שימוע" ו/או כי הודע לו טרם השיחה כי מדובר בשיחת שימוע לפני פיטורים.
24 הנתבע 2 העיד כי התובע הגיע לאחר שהוא ביקש ממנו שיגיע⁴³; ואולם, גם
25 בהתאם לעדות הנתבע 2, לא נטען כי ההזמנה היתה לשיחת "שימוע" לפני
26 פיטורים. זאת ועוד, לא נוהל כל פרוטוקול במהלך אותה שיחה ולא היה לה כל

⁴² ע"ע 469/08 דניאל אלמליח - הורן את ליבוביץ בע"מ (ניתן ביום 6.1.13) (פורסם בנבו); סע (ת"א) 25103-06-11 אולג אינגרמן ואח' נ' טיולי א. אסרף - טיולי א. ראם בע"מ, (ניתן ביום 6.1.13) (פורסם בנבו); סע (ת"א) 8816-07 אליהו ראם בע"מ (ניתן ביום 20.1.15) (פורסם בנבו).

⁴³ ראו ראו עדות הנתבע 2 - פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 32, ש' 11.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 תיעוד⁴⁴. אין ספק, כי בנסיבות העניין השיחה שהתקיימה ביום 28.3.13 לא ענתה
 2 על הכללים הבסיסיים לקיומו של "שימוע".
 3
- 4 25. התרשמנו כי הפיטורים נעשו במהלך שיחה "רגילה" אודות התנהגות התובע
 5 בעבודה אשר נערכה בין התובע לבין הנתבע 2 ואשר במהלכה כינה התובע את
 6 רואה החשבון של הנתבעת "אידיוט" ו"דביל" ואת הנתבע 2 "גנב". נוכח העובדה
 7 כי התובע כינה את הנתבע 2 "גנב", הנתבע 2 הודיע לתובע במהלך אותה שיחה,
 8 כי הוא מפוטר ומכתב הפיטורים נמסר לתובע ביום 2.4.13.
 9 לעניין זה העיד הנתבע 2:
- 10 "חנניה שם טוב הוא חבר של 20 שנה, כמו אח, לי אין אחים הוא
 11 כמו אח. והתובע הגיע אחרי שהזמנתי אותו, ביקשתי מהתובע
 12 שיגיע והוא הגיע. בכל שיחה שהייתה לי איתו הוא היה מקניט
 13 את רואה החשבון שלי, יש לך רואה חשבון דביל, יש לך רואה
 14 חשבון אידיוט... באותה שיחה אנחנו מדברים על ההתנהגות שלו
 15 למה הוא עצבני, אז אין לו תשובה, הוא רק "רואה חשבון שלך
 16 אידיוט ודביל" עד שהוא אמר "אתה גנב" שאלתי אותה למה
 17 תעבוד אצל גנב, "אני עובד". אמרתי לו סלאווה אני מפטר אותך
 18 בזה ואתה תקבל מכתב בעוד יום, יומיים. המכתב הוצא ובעצת
 19 הבן שלו הוא סירב לחתום כנראה, אבל המכתב נמסר לו ב-2
 20 לאפריל והשיחה הייתה ב-28 למרץ"⁴⁵. (ההדגשה הוספה- מ.ט.).
 21
- 22 עדותו של הנתבע 2 לעניין השיחה מיום 28.3.13 נתמכה גם בעדותו של העד
 23 מטעמו, מר שם טוב חנניה:
 24
 25 "ש. תאשר לי כי נכחת בזמן השיחה בין התובע לבין הנתבע 2?

⁴⁴ ראו ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 33, ש' 3-4.
⁴⁵ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 32, ש' 10-17.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ת. אני יכול להגיד את השיחה שהייתי נוכח בה. אולי היו
 2 הרבה שיחות. אני בא ליעקב לשתות אספרסו אני והוא.
 3 הוא נכנס והעיר לו על הילד לצרכים מיוחדים שהאבא שלו
 4 התלונן למה יש בלגן בהסעה. הוא החזיר לו באותו טון
 5 שהילדים ככה והילדים ככה בשפה שלו. הוא אמר לו למה
 6 אצלי לא ככה אצלי הילדים שלי בסדר. זה הייתי נוכח
 7 באקראי. יכול להיות שהיו עוד. אני לא זוכר⁴⁶.
 8
- 9 26. נציין, כי לא מצאתנו בסתירה אשר עלתה בעדות הנתבע 2 לעניין המועד בו
 10 התנהלה השיחה כדי לפגוע במהימנות עדותו של הנתבע 2 ביחס לקיומה של
 11 אותה שיחה ולמהותה. אמנם, הנתבע 2 העיד בתצהיר עדותו הראשית⁴⁷ כי
 12 השיחה התקיימה ביום 30.3.13 שהינו יום שבת; ואולם, במהלך עדותו בבית
 13 הדין, הנתבע 2 הבהיר כי השיחה התקיימה ביום 28.3.13⁴⁸ (עוד בטרם הופנה
 14 לכך כי התאריך שנקב בתצהיר- "30.3.13" הינו יום שבת) והסביר כי הוא
 15 התבלבל בתאריך. הנתבע 2 אף הוסיף כי שוחח עם התובע גם בשבתות. עדותו
 16 של הנתבע 2 בעניין זה היתה סדורה, עקבית וברורה והיא אמינה ומקובלת
 17 עלינו.
 18
- 19 27. חרף מסקנתנו דלעיל שלפיה לא נערך לתובע שימוע כהלכתו, אנו סבורים כי
 20 בנסיבות העניין, אין בפגם שנפל בהליך הפיטורים כדי להצדיק פסיקת פיצוי
 21 כספי למערער, שכן יש לראות את הודעת הנתבע 2 לתובע בדבר פיטוריו, על רקע
 22 האירועים והשיחות שהתנהלו בין הצדדים בתקופה אשר קדמה למועד
 23 הפיטורים.
 24
- 25 28. באשר לאירועים שהתרחשו עובר למועד הפיטורים, יצוין, כי כבר ביום 10.3.13
 26 התבקשה הנתבעת להסיר את התובע מאחד מקווי ההסעה (הקו לבית
 27 אפשטיין), נוכח טענה למעורבותו של התובע באירוע אלים של כמעט דריסה של

⁴⁶ ראו פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 28, ש' 14-19.

⁴⁷ ראו תצהיר הנתבע 2 - סעיף 43.

⁴⁸ ראו פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 32, ש' 8.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1 אחד הנוסעים⁴⁹. בסמוך לאחר מכן, ביום 17.3.13 בשעה 17:00 לערך (אחד עשר
2 ימים לפני הפיטורים), התובע נכנס למשרדי הנתבעת, "זרק" את המפתחות של
3 רכב ההסעה ויצא. בנסיבות אלה, הנתבעת 3 נערכה למצוא לתובע נהג מחליף
4 ולאחר כחצי שעה, התובע שב למשרד ואמר שיבצע את ההסעה⁵⁰. חרף האמור,
5 ביום 18.3.13 התובע לא התייצב לעבודה וביום 19.3.13 הוא הציג לנתבעים
6 אישור מחלה אשר הונפק ביום 19.3.13 ובמסגרתו אושרה תקופת מחלה מיום
7 18.3.13 עד ליום 25.3.13⁵¹. ביחד עם אישור המחלה, שלח התובע לנתבעת ביום
8 19.3.13 מכתב בו טען לקיפוח זכויותיו ובקשה לבחון מחדש את מסגרת שעות
9 עבודתו⁵².

10

11 29. מחומר הראיות שהובא לפנינו שוכנענו, כי במקרה דנן היו שיחות מוקדמות
12 במהלכן ניתנה לתובע ולב"כ הזדמנות להשמיע את טענותיו ביחס לכל הטענות
13 שעלו כלפיו, כפי שהעיד הנתבע 2 באופן עקבי ומהימן:

14

15 "ת. ...ב"כ התובע ישב אצלי בבית פעמיים, אם אני לא טועה,
16 דיברתי איתו על ההתנהגות של האבא כלפי הלקוחות
17 והתנהגות שהוא נהייה עצבני. עם התובע ישבתי מהמקרה
18 של אור, של כמעט דריסה, עשרות פעמים ישבתי איתו על
19 המקרה כולל הגעה לבית אפשטיין, בירור עם המנהלת,
20 עם עובדת סוציאלית, ואחרי שהגענו לסולחה, הבחור
21 שולח את היד לסלוח לו והתובע אמר שהוא לא מוכן ללחוץ
22 לו יד לסגור את הסיפור. בזה שהגעתי לבית אפשטיין
23 מנעתי את הסתבכותו של התובע והגעה למשטרה ופתיחת
24 הליכים נגדו...

25 ש. אתה אומר שהייתי אצלך בבית פעמיים?

⁴⁹ ראו סעיף 39 לתצהירה של הנתבעת 3 וכן עדותה בפרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 49, ש' 18 וכן עדות הנתבע 2 - ראו הערת שוליים 44 לעיל. התובע אף אישר את קיומה של תלונה האמורה במכתבו מיום 19.3.13 אשר צורף כנספח ד' לכתב התביעה.

⁵⁰ ראו עדות הנתבעת 3 - פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 49, ש' 11-15.

⁵¹ ראו נספח ג' לכתב התביעה.

⁵² ראו מכתב התובע מיום 19.3.13 - צורף כנספח ד' לכתב התביעה..

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ת. כן.
- 2 ש. תוכל להצביע על תאריכים?
- 3 ת. במהלך חופשת המחלה שלו, אתה היית אצלי פעמיים.
- 4 ש. והייתי איתך בקשר ודיברת איתי על התובע.
- 5 ת. בשביל זה זימנתי אותך
- 6 ש. ולא סירבתי לדבר איתך
- 7 ת. לא סירבת. אתה ידעת שהוא עצבני, זה שהוא נהיה רזה,
- 8 הוא שומר על דיאטה, הוא עבר שני ניתוחים אם אני לא
- 9 טועה, יש לו פיסטונה⁵³ (ההדגשות הוספו- מ.ט.).
- 10
- 11 וכן: "מהתאריך שהוא ביצע את האירוע עם אור בקריית מלאכי, הייתי איתו
- 12 כמה וכמה שיחות..."⁵⁴ (ההדגשה הוספה- מ.ט.).
- 13
- 14 30. מקובלת עלינו גרסת הנתבעים שלפיה התנהלות התובע במהלך השיחה
- 15 שהתקיימה ביום 28.3.13 והצורה בה התבטא בפני הנתבע 2, הייתה בבחינת
- 16 "הקש ששבר את גב הגמל" כפי שהגדיר את הדברים הנתבע 2 בעדותו⁵⁵ וכי יש
- 17 לראות את הודעת הפיטורים במהלך השיחה מיום 28.3.13 על רקע התנהלות
- 18 התובע במהלך כל התקופה אשר קדמה למועד הפיטורים, כמפורט לעיל.
- 19
- 20 31. נציין כי גרסת התובע לאופן הפיטורים והסיבה להם נכתבה בעמימות בכתב
- 21 התביעה⁵⁶, זאת להבדיל מגרסתם העקבית והסדורה של הנתבעים אשר מצאנו
- 22 ליתן בה אמון. התובע התעלם בכתב התביעה ובתצהיר עדותו הראשית⁵⁷
- 23 מהשיחה שנערכה בינו לבין הנתבע 2 ביום 28.3.13. התובע הציג תמונה שלפיה
- 24 ביום 2.4.13, לאחר שליחת המכתב מיום 19.3.13, הוא פוטר מבלי שהתרחשו
- 25 אירועים כלשהם לאחר שהנתבעת קיבלה את מכתבו. התובע אף נמנע מלציין כי
- 26 במהלך תקופת מחלתו נערכו פגישות בין בא כוחו לנתבע 2. גרסת התובע שלפיה

⁵³ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 31, ש' 1-20.

⁵⁴ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 32 ש' 6 וכן ש' 21-22.

⁵⁵ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 42 ש' 32- עמ' 43 ש' 2.

⁵⁶ ראו סעיפים 10-12 לכתב התביעה.

⁵⁷ ראו סעיפים 15 ו-16 לתצהיר התובע.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 מכתב הפיטורים מיום 2.4.13 הוצא על רקע מכתבו מיום 19.3.19 וזאת מבלי
 2 שהנתבעת שוחחה עימו בעניין, אף אינה סבירה בנסיבות העניין שכן, אין
 3 מחלוקת, כי התובע המשיך לעבוד בנתבעת לאחר חופשת המחלה ועד להנפקת
 4 מכתב הפיטורים. בנסיבות אלה, לא סביר כי הצדדים לא ניהלו ביניהם דין
 5 ודברים בעניין.
 6
- 7 32. לאמור לעיל יש להוסיף כי פיטורי התובע ביום 28.3.13 נבעו בסופו של דבר,
 8 מכעסו של הנתבע 2 על כך שהתובע כינה אותו "גנב". התרשמנו, כי החלטת
 9 הנתבע 2 לפטר את התובע הייתה מקובלת על התובע, אשר נעזר בכל אותה העת
 10 בבנו המשמש גם כבא כוחו; התובע אף לא עשה דבר על מנת לנסות לבטל את
 11 החלטת הפיטורים ולא ביקש לאפשר לו להשמיע טענותיו בעניין. הפעם
 12 הראשונה שבא כוח התובע פנה אל הנתבעים לאחר הפיטורים היתה ביום
 13 23.7.14, בארבעה חודשים מאוחר יותר.
 14
- 15 33. בשולי הדברים נציין כי התובע לא פירט בתביעתו מהו הנזק הממוני שנגרם לו
 16 כתוצאה מהפיטורים, האם קיבל דמי אבטלה בסמוך לאחר הפיטורים ומתי
 17 התחיל לעבוד במקום עבודה חדש.
 18
- 19 34. לאור כל האמור לעיל, אנו סבורים כי בנסיבות העניין, אין בפגם שנפל בהליך
 20 הפיטורים כדי להצדיק פסיקת פיצוי כספי למערער ועל כן התביעה לתשלום
 21 פיצוי בגין פיטורים שלא כדין- נדחית. עם זאת, הפגם שנפל בדרך התנהלות
 22 הנתבעת בקשר לקיום חובת השימוע, יובא בחשבון בבואנו לפסוק את הוצאות
 23 ההליך.
 24
- 25 35. מששוכנענו כי דבר הפיטורים הודע לתובע במהלך השיחה ביום 28.3.13 וכי
 26 מכתב הפיטורים נמסר לו ביום 2.4.13⁵⁸ (ולא ביום 9.4.13 כנטען על ידו) ובשים
 27 לב לכך כי לתובע שולם שכר עד ליום 30.4.13, התביעה לתשלום הפרשי הודעה
 28 מוקדמת נדחית אף היא.

⁵⁸ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 32, ש' 17-16 וכן עמ' 43 ש' 6-4.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1

2 **ג. האם יש להכליל את רכיב ה"בונוס" (אשר הוגדר בחודשים**

3 **האחרונים כ"שעות נוספות") בשכר הקובע לצורך חישוב פיצויי**

4 **הפיטורים ותשלום הפנסיה?**

5

6 36. נוכח קביעתנו דלעיל על תשלום רכיב בונוס שהוא במהותו תמורה על העסקה

7 בשעות הפיצול, דהיינו העסקה ב"שעות נוספות". הרי שאין מדובר בחלק

8 מהשכר הרגיל, אלא בתוספת לשכר. מכאן שאין להכליל את רכיב הבונוס בשכר

9 הקובע לצורך תשלום פיצויי פיטורים ובהפרשות לפנסיה.

10

11 37. הפועל היוצא מקביעה זו הוא כי דין התביעה להפרישי פיצויי פיטורים ולפיצוי

12 על אי הפרשת כספים לקרן הפנסיה על רכיב הבונוס – להידחות.

13

14 **ד. שאלת זכאות התובע לתשלום פדיון חופשה**

15

16 38. בהתאם לתקופת ההתיישנות הקבועה בסעיף 31 לחוק חופשה שנתית, תש"יא-

17 1951 (להלן: "חוק חופשה שנתית") ולהלכה הפסוקה, יש לבחון את זכאות

18 התובע לימי חופשה במהלך שלוש השנים האחרונות בצירוף השנה השוטפת

19 (1.1.10-30.4.13). בתקופה האמורה, **התובע היה זכאי ל- 43 ימי חופשה (12)**

20 **ימים** עבור השנה השלישית לעבודה, 12 ימים עבור השנה הרביעית לעבודה, 14

21 **ימים** עבור השנה החמישית לעבודה ו-5 ימים עבור החלק היחסי של השנה

22 השישית).

23

24 39. עיון בתלושי השכר של התובע מעלה כי בתקופה שמחודש ינואר 2010 ועד אפריל

25 2013, ימי חופשה שולמו לתובע, כדלקמן:

26

27 **שנת 2010 - בחודש 1/10 - יום חופש אחד; בחודש 9/10 - 3 ימים; בחודש**

28 **11/10 - 2 ימים; ובחודש 12/10 - יום אחד.**

29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 שנת 2011 - בחודש 12/11 - 3 ימי חופשה.
- 2
- 3 שנת 2012 - בחודש 1/12 - 4 ימי חופשה; בחודש 8/12 - 5 ימי חופשה; ובחודש
- 4 12/12 - 5 ימי חופשה.
- 5
- 6 שנת 2013 - בחודש 1/13 - 4 ימי חופשה.
- 7
- 8 40. ויובהר, בכל החודשים האמורים שכרו החודשי של התובע שולם באופן מלא
- 9 ורכיב החופשה, שולם בתלוש השכר, למעשה, כפדיון חופשה; נדגיש, כי גם
- 10 רואה החשבון אשר העיד מטעם הנתבעת, מר גרשון לוי (להלן: "רואה
- 11 החשבון") אישר בעדותו כי הנתבעת נהגה לפדות עבור התובע ימי חופשה מבלי
- 12 שהתובע יצא לחופש בפועל:
- 13
- 14 "ש. אם ביצעת ניצול רשמת ניצול של ימי חופשה, האם היית
- 15 צריך לפרט את היחידות כמה עלות של יום חופשה.
- 16 ת. לא. בהחלט לא. בשום תלוש לא מופיע עלות חופשה שבן
- 17 אדם לוקח חופש. אפשר לראות גם אצל עובדי מדינה.
- 18 ש. האם רשום בתלוש 7/09 רשום ניצול חופש.
- 19 ת. בהחלט. בחודש זה הניצול היה תשלום. העובד צלצל אליי
- 20 ואמר לי שמגיע לו חופש שלא ניצל ואני מאשר תשלום של
- 21 יום חופש. 6 ימים מגולם קיבל 1,000 ₪ בניצול חופשה
- 22 רשמנו. לאחר שהוא צלצל אליי ואמר לי שאני ניצלתי ככה
- 23 וככה ימים ועשינו חשבון. הוא פנה אליי פעמיים שלוש.
- 24 כל שנה פעמיים שלוש. כי כל תשלום שהוא ביקש מיוחד
- 25 הוא פנה אליי היה לו את הטלפון שלי והוא קיבל הכל"
- 26 (ההדגשות הוספו- מ.ט.).
- 27
- 28 וכן: "ש. האם בוצע ניכוי ניצול של 10 יחידות?
- 29 ת. באותו יום באותו חודש היו לו ימי ניצול, הוא צילצל ואמר
- 30 שניצל 4 ימי חודש ורוצה פדיון של 6 כי מגיע לו ימי חופש.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 ש. איך אתה מאשר 6 ימים?
- 2 ת. אתה גם יכול לשאול אותנו אם הוא צילצל.
- 3 ש. זה רק מקרה בודד של 10 ימים?
- 4 ת. לא. היו עוד פעמים שקיבל פדיון של חופש בכסף.
- 5 ש. תאשר לי שלאחר פניותיו של התובע תלושי שכר תוקנו.
- 6 אם יש כפל של תלושי שכר של חודשים שונים?
- 7 ת. לא יכול לדעת. יכול להיות שיצא תלוש בלי חופש וצילצל
- 8 לתת לו פדיון חופש ונתתי לו" (ההדגשות הוספו- מ.ט.).
- 9
- 10 41. עוד עולה מעדותו של רואה החשבון כי הנתבעת לא ניהלה רישום מסודר של ימי
- 11 החופשה של התובע ולא העבירה לו דו"ח מרוכז של ימי העובדה של התובע
- 12 בפועל ושל ימי החופשה שלו:
- 13
- 14 ש" האם תאשר לי כי הנתבעת דיווחה לך אודות שעות העבודה
- 15 של התובע כל חודש?
- 16 ת. לא.
- 17 ש. האם אתה מכיר את הדוחות האלה?
- 18 ת. לא. אני לא עובד עם הדוחות האלה.
- 19 ש. אתה רואה אותם לראשונה?
- 20 ת. כן⁵⁹.
- 21
- 22 ש" : וכך: האם פעם ראית דוחות כרטיסי שעות ופנקסי חופשה.
- 23 ת. לא.
- 24 ש. תאשר לי כי בד"כ אתה מקבל לצורך הנפקת התלוש דף
- 25 נפרד של שעות העובד?
- 26 ת. לא. עניתי שהוא מקבל על בסיס חופשי (צ"ל: "חודשי",
- 27 ה.ש. מ.ט) ולא על בסיס דף שעות ולא קיבלתי דף שעות⁶⁰.
- 28

⁵⁹ ראו עדות רואה החשבון - פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 23, שי' 21-26.

⁶⁰ ראו עדות רואה החשבון - פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 26 שי' 30-33.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

42. זאת ועוד, ימי החופשה ששולמו במסגרת תלושי השכר אינם תואמים את ימי החופשה כפי שצוינו בדו"ח ריכוז השעות⁶¹ אשר נערך בהתאם ליומני העבודה. כך למשל, בחודש ינואר 2010 שולם בתלוש יום חופש אחד על אף שבדו"ח הריכוז לא צוין יום חופש, בחודש נובמבר 2010 שולמו 2 ימי חופש על אף שבדו"ח הריכוז לא צוינו ימי חופש בכלל, בחודש 8/12 שולמו 5 ימי חופשה על אף שבדו"חות הריכוז צוינו 2 ימים בלבד ובחודש 12/12 שולמו 5 ימי חופשה על אף שבדו"חות הריכוז לא צוינו ימי חופשה כלל.
43. בהתאם להלכה הפסוקה, הנטל להוכיח את מספר ימי החופשה שהעובד ניצל בפועל מוטל על המעסיק מכח הוראות חוק חופשה שנתית המחייבות את המעסיק לנהל פנקס חופשה⁶².
- בנסיבות העניין, משלא ניתן לעקוב אחר חשבון ימי החופשה של התובע נוכח העדר ניהול תקין של פנקס חופשה ולאור העובדה כי הנתבעת מאשרת כי פדתה ימי חופשה בזמן העבודה על אף שהתובע לא יצא לחופשה בפועל; ובהתאם להלכת בית הדין הארצי שלפיה מעסיק המשלם פדיון חופשה במהלך תקופת העבודה מסתכן בתשלום כפל של ימי חופשה⁶³, מצאנו כי יש לחייב את הנתבעת בתשלום הפרשי ימי החופשה של התובע עבור 3 השנים האחרונות לעבודתו בצירוף השנה השוטפת בסך 3,874 ₪, בהתאם לתחשיבי התובע כמפורט בסעיף 5 לחוות דעת המומחית מטעמו, רואת החשבון, הגבי יהודית אדר⁶⁴.
- נציין, כי באשר לחישוב ערך יום החופשה, מקובלת עלינו עמדת התובע שלפיה יש להביא בחשבון ערך יום החופשה את מרכיב הבונוס שבהתאם להוראות חוק חופשה שנתית הינו חלק מהשכר.

⁶¹נספח "ג" לתצהיר הנתבע 2.

⁶²ראו דב"ע לח/3-73 ביטון מחלוף נ' נפתלי הכט, פד"ע י', 390.

⁶³ראו ע"ע 1144/04 אברהם מרחיב נ' מוקד אמון סביון (1981) בע"מ (ניתן ביום 21.12.06) (פורסם בנבו).

⁶⁴חוות הדעת צורפה כמסמך 11 לתיק המוצגים מטעם התובע.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 44. לאור האמור לעיל, הננו קובעים כי על הנתבעת לשלם לתובעת סך של 3,874 ₪
 2 בגין פדיון חופשה (3,874 ₪ = 507 ₪ + 1,034 ₪ + 1,874 ₪ + 459 ₪). הסכום
 3 האמור ישולם בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום 1.5.13 ועד ליום
 4 התשלום המלא בפועל.
- 5
- 6 ה. שאלת זכאות לפיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד
- 7
- 8 45. במסגרת חקירתו הנגדית אישר הנתבע 2 כי לא נמסרה לתובע הודעה בכתב ובה
 9 פירוט תנאי העבודה:
- 10
- 11 "ש. האם נמסרה הודעה לעובד, טופס שמפרט את הזכויות
 12 שלו במהלך העסקתו?
 13 ת. לא מבין את השאלה. התובע ניגש להסתדרות .. הוא בא
 14 אלי סגרנו איו, הוא חזר לעבוד אצלי אחרי הפסקה, זו
 15 אותה עבודה, אותם מפעלים, אותן שעות. לא השתנה
 16 כלום, הוא ידע לאן הוא מגיע.
 17 ש. הודעה לא נתת לו, מה השכר שלו,
 18 ת. נסגר בעל פה. חמש שנים זה עבד טוב עד התקרית בבית
 19 אפשטיין"⁶⁵ (ההדגשה הוספה- מ.ט).
- 20
- 21 46. הגם שלא נחה דעתנו מהתנהלות הנתבעת אשר לא מסרה לתובע עותק מההודעה
 22 על תנאי העבודה במועד התחלת העבודה בתקופה השניה, לא מצאנו מקום
 23 לפסוק לתובע פיצוי בגין אי מסירת ההודעה שכן, מדובר ברכיב אשר לא נתבע
 24 ולא כומת בכתב התביעה⁶⁶. העתירה לתשלום פיצוי בגין אי מסירת ההודעה
 25 לעובד עלתה לראשונה בתצהיר התובע והינה בגדר הרחבת חזית פסולה.
- 26
- 27 47. עם זאת, ובשים לב לכך אי מסירת ההודעה על תנאי העבודה לתובע היוותה
 28 את הגורם לאי הוודאות שבשלה נוהל כל ההליך דנן ולאי הוודאות שלמניעתה

⁶⁵ ראו עדות הנתבע 2- פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 36, ש' 21-26.

⁶⁶ ראו סעיף 26 לכתב התביעה והסעדים שנתבעו מכוחו.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 נחקה ההוראה, הפגם שנפל בדרך התנהלות הנתבעת בקשר לקיום חובת
 2 מסירת ההודעה לעובד, יובא בחשבון בבואנו לפסוק את הוצאות ההליך.
 3
- 4 **ו. שאלת זכאות התובע לפיצוי בגין העדר ניהול תקין של תלושי השכר**
 5
- 6 48. בדומה לרכיב הפיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד, גם הרכיב הנתבע כפיצוי
 7 בגין העדר ניהול תקין של תלושי השכר לא נתבע ולא כומת בכתב התביעה⁶⁷
 8 ומטעם זה, יש לדחותו.
 9
- 10 49. למעלה מהצורך נוסיף ונציין, כי על אף שבמהלך ניהול ההליך התגלו כשלים
 11 בעריכת תלושי השכר, התרשמנו, כי מדובר בטעויות כנות אשר נעשו על ידי
 12 רואה החשבון בעריכת תלושי השכר וכי הדברים לא נעשו על מנת למנוע מהתובע
 13 את זכויותיו או ליצור אי וודאות ביחס לזכויותיו.
 14
- 15 50. מקובלת עלינו עדותו של רואה החשבון כי ישנם נתונים אשר נרשמו באופן טכני
 16 בטעות בתלוש השכר, כדלקמן:
 17
- 18 "ש. איך אתה מנפיק תלוש של עובד למשל חודש 10/11 ?
 19 ת. הנתון של ימי עבודה הוא קבוע. העובד עבד חודשית ולא
 20 יומית לפי ימי עבודה ולכן באופן קבוע נכתב 21 יום ו- 187
 21 שעות התקן של ימי עבודה?
 22 ש. תאשר לי שכל התלושים מהראשון עד האחרון?
 23 ת. כן.
 24 ש. האם תאשר לי כי בתלוש כתוב בסיס שכר יומי?
 25 ת. כתוב יומי וזה פשוט נשתל בטעות שכתבתנו תנאי העסקה
 26 של העובד. לא השתנה שנים. ימי עבודה כתוב 22 ימים ו-
 27 187 שעות כבסיס חודשי. התלושים נכונים. המשכורות
 28 יצאו לפי התלושים האלה. יש טעות טכני שכתוב יומי ולא

⁶⁷ ראו סעיף 26 לכתב התביעה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 **חודשי. חופשה לא צוינה בשנת 2008**⁶⁸ (ההדגשה הוספה-
 2 מ.ט.).
- 3
- 4 51. מחומר הראיות שהובא לפנינו שוכנענו, כי התובע קיבל מדי חודש את תלוש
 5 השכר שלו אשר הונפק במועד⁶⁹ וככל שסבר שהנתונים בתלוש שגויים או שביקש
 6 לקבל תשלומים נוספים, הוא פנה לרואה החשבון בעניין.
 7
- 8 בעניין זה העיד רואה החשבון:
 9
- 10 "ש. האם רשום בתלוש 7/09 רשום ניצול חופש.
 11 ת. בהחלט. בחודש זה הניצול היה תשלום. העובד צלצל אליי
 12 ואמר לי שמגיע לו חופש שלא ניצל ואני מאשר תשלום של
 13 יום חופש. 6 ימים מגולם קיבל 1,000 ₪ בניצול חופשה
 14 רשמנו. לאחר שהוא צלצל אליי ואמר לי שאני ניצלתי ככה
 15 וככה ימים ועשינו חשבון. הוא פנה אליי פעמיים שלוש.
 16 כל שנה פעמיים שלוש. כי כל תשלום שהוא ביקש מיוחד
 17 הוא פנה אליי היה לו את הטלפון שלי והוא קיבל הכל⁷⁰
 18 (ההדגשות הוספו- ט.מ.).
- 19
- 20 הגם שפדיון חופשה במהלך תקופת העבודה מבלי שהעובד יצא בפועל לחופש
 21 אינו תקין, מעדות רואה החשבון עולה, כי התובע מדי חודש קיבל את תלוש
 22 השכר שלו ואף היה רשאי לפנות לרואה החשבון בכל שאלה.
 23
- 24 52. לאור כל האמור לעיל, התביעה לתשלום פיצוי בגין העדר ניהול תקין של תלושי
 25 שכר- נדחית.
 26
 27

⁶⁸ ראו עדות רואה החשבון, פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 24, שי' 9-1.

⁶⁹ ראו עדות רואה החשבון, פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 26, שי' 17-23.

⁷⁰ ראו עדות רואה החשבון, פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 24, שי' 2—עמ' 25, שי' 2.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

1	<u>הרמת מסך</u>	ז.
2		
3	בהתאם להלכה הפסוקה, נקודת המוצא היא כי יש ליתן תוקף לקיומה העצמאי	53.
4	והנפרד של החברה, על פי עקרון האישיות המשפטית הנפרדת ⁷¹ . החריג לעיקרון	
5	זה הינו הרמת המסך במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם בעל המניות ניצל לרעה	
6	את עיקרון האישיות המשפטית הנפרדת של החברה, תוך הסתתרותו מאחורי	
7	מסך ההתאגדות במטרה להתחמק מהתחייבויות אשר המעסיק לקח על עצמו ⁷² .	
8		
9	סעיף 6 לחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות") מונה את המקרים	54.
10	בהם יש להרים את מסך ההתאגדות:	
11		
12	"(א) בית משפט רשאי לייחס חוב של חברה לבעל מניה	
13	בה, אם מצא כי בנסיבות העניין צודק ונכון לעשות כן, במקרים	
14	החריגים שבהם השימוש באישיות המשפטית הנפרדת נעשה	
15	באחד מאלה:	
16	(א) באופן שיש בו כדי להונות אדם או לקפח נושה של החברה.	
17	(ב) באופן הפוגע בתכלית החברה ותוך נטילת סיכון בלתי	
18	סביר באשר ליכולתה לפרוע את חובותיה, ובלבד שבעל	
19	המניה היה מודע לשימוש כאמור, ובשים לב לאחזקותיו	
20	ולמילוי חובותיו כלפי החברה לפי סעיפים 192 ו-193	
21	ובשים לב ליכולת החברה לפרוע את חובותיה.	
22	(2) לענין סעיף קטן זה, יראו אדם כמודע לשימוש כאמור	
23	בפסקה (1)(א) או (ב) גם אם חשד בדבר טיב ההתנהגות או	
24	בדבר אפשרות קיום הנסיבות, שגרמו לשימוש כאמור, אך	
25	נמנע מלבררן, למעט אם נהג ברשלנות בלבד.	
26	(ב) בית משפט רשאי לייחס תכונה, זכות או חובה של בעל	
27	מניה לחברה או זכות של החברה לבעל מניה בה, אם מצא	

⁷¹ ראו דבי"ע נג/ 3-205 וגיה נ' גלידות הבירה בע"מ פד"ע כו 345 (1994); ע"ע (ארצי) 15288-12-10 בוימל נ' פלזן (ניתן ביום 08.05.12).

⁷² ראו ע"ע (ארצי) 129/10 אופיר זוננשיין נ' G.S.S ג'ניוס סאונד סיסטם בע"מ ואח' פסקה 7 (לא פורסם, ניתן ביום 31.10.11).

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 **כי בנסיבות הענין, צודק ונכון לעשות כן בהתחשב בכוונת**
 2 **הדין או ההסכם החלים על הענין הנדון לפניו.**
 3 **(ג) בית משפט רשאי להשעות זכותו של בעל מניה לפירעון**
 4 **חובו מאת החברה עד לאחר שהחברה פרעה במלואן את כל**
 5 **התחייבויותיה כלפי נושים אחרים של החברה, אם מצא**
 6 **כי התקיימו התנאים לייחוס חוב של החברה לבעל המניה**
 7 **כאמור בסעיף קטן (א).**
 8 **(ד) בסעיף זה ובסעיף 7, "בית המשפט" – בית המשפט שלו**
 9 **הסמכות לדון בתובענה".**
 10
 11 55. לעובד ניתן מעמד מיוחד של נושה ובכך הורחבו המקרים בהם ניתן להרים מסך
 12 כנגד בעל מניות מכוח חובת האמון ותום הלב הקיימת במערכת יחסי העבודה⁷³;
 13 זאת, כאשר המעסיק פעל בחוסר תום לב או אם פעל בידיעה כי לא יעמוד
 14 בהתחייבויותיו⁷⁴. כאשר מדובר בחברה משפחתית ומתקיימים התנאים
 15 הקבועים בסעיף 6 לחוק החברות, נוטה הכף להרמת מסך ההתאגדות, הואיל
 16 והסיכוי לעירוב נכסים ולטשטוש הקו המפריד בין טובת החברה לבין טובת
 17 המשפחה הוא גדול יותר. עוד נקבע, כי אין די בטענה להפרת חוזה עבודה או
 18 הפרת הוראות משפט העבודה המגן כשלעצמו על מנת להצדיק את הרמת מסך
 19 ההתאגדות⁷⁵.
 20
 21 56. במקרה שלפנינו, לא מצאנו כל עילה בגינה יש להורות על הרמת מסך ההתאגדות
 22 כנגד הנתבע 2 והנתבעת 3.
 23
 24 התובע לא הוכיח התקיימותה של אחת העילות המפורטות בסעיף 6 לחוק
 25 החברות, אשר בגינה יש להורות על הרמת מסך ההתאגדות; לא הוכח ניצול
 26 לרעה באופן כלשהו של עיקרון האישיית המשפטית הנפרדת או נטילת
 27 התחייבויות בידיעה כי לא יוכלו לעמוד בהן ולא הוכח עירוב נכסים.

⁷³ ראו ע"ע 1201/00 זילברשטיין נ' ערב חדש (עתונות) אילת בע"מ ואח' (לא פורסם, 17.12.2002).
⁷⁴ ראו ע"ע 1170/00 מרים פרידמן נ' יוניוב ירחמיאל ובניו חברה קבלנית לבנין בע"מ ואח' פד"ע לח 817 821 (2002).
⁷⁵ ראו ע"ע (ארצ'ל) 52949-05-10 וולצ'ק נ' ש.אלברט עבודות ציבוריות פסקה 118 (לא פורסם, מיום 28.03.12).

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 11-13-17727

09 מרץ 2017

1 כמו כן, לא הוכח כי לנתבעת 1 ישנה מניעה כלשהי לתשלום זכויותיו של התובע,
2 במידה ויפסק לזכות התובע סכום כלשהו.

3

4 לעניין זה, העיד הנתבע 2:

5

6 "למען הסר ספק יובהר כי בבעלות הנתבעת 1 נכסים וזכויות וביניהם
7 רשיונות של 4 מוניות אשר שויים לבד הינו כמליון שקלים"⁷⁶.

8

9 וכן: "הרכוש של החברה זה 4 זכויות ציבוריות גם כשהתובע עבד, 40
10 מכשירי קשר, מוניטין, טלפונים"⁷⁷.

11

12 57. נבהיר, כי אין בעובדה כי משרדה של הנתבעת 1 מצוי בבעלותו של הנתבע 2 וכי
13 העבודה בוצעה בחלקה ברכבים הרשומים על שם הנתבע 2, בכדי להוות עילה
14 להרמת מסך ההתאגדות. מקובל עלינו הסברו של רואה החשבון אשר הבהיר כי
15 הרכבים רשומים גם על הבעלים כחוק וכי תקנות מס הכנסה מאפשרות לרשום
16 רכב של בעל המניות על אף שהוא בבעלות החברה⁷⁸.

17

18 58. נוכח כלל הנסיבות שהוכחו לפנינו, אנו סבורים כי אין מקום להורות על הרמת
19 מסך ההתאגדות של הנתבעת. לפיכך, התביעה נגד הנתבע 2 והנתבעת 3-
20 נדחית.

21

22 **סוף דבר**

23

24 59. לאור כל האמור לעיל על הנתבעת 1 לשלם לתובע דמי פדיון חופשה בסך 3,874
25 ₪.

26

⁷⁶ ראו סעיף 73 לתצהיר הנתבע 2.

⁷⁷ ראו עדות הנתבע 2 - פרוטוקול מיום 10.3.15, עמ' 42, ש' 9-11.
⁷⁸ ראו עדות רואה החשבון - פרוטוקול מיום 2.9.14, עמ' 27, ש' 3-6.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 17727-11-13

09 מרץ 2017

- 1 לסכומים האמורים יתווספו ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום 1.5.13 ועד
- 2 ליום התשלום המלא בפועל.
- 3
- 4 .60. התביעה כנגד הנתבעים 2 ו-3 – נדחית.
- 5
- 6 .61. על אף שהתביעה התקבלה בחלקה הקטן בלבד, בשים לב לכך כי ניהולו של
- 7 ההליך נדרש לאור הפגמים בהתנהלות הנתבעת בקשר לקיום חובת מסירת
- 8 ההודעה לעובד ובקשר לקיום חובת שימוע כדין, הנתבעת 1 תשלם את הוצאות
- 9 התובע בסך 5,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום.
- 10
- 11 .62. הערעור על פסק הדין הוא בזכות לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, בתוך 30
- 12 יום מיום המצאת פסק הדין לצד המבקש.
- 13
- 14 ניתן היום, י"א אדר תשע"ז, (09 מרץ 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

נציג מעסיקים –
מר ישראל חולתי

משה טוינה, שופט

נציג עובדים –
מר דוד פטיטו

15